

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA UOKiK W POZNANIU

ul. Zielona 8, 61-851 Poznań
Tel. (0-61) 852-15-17, 852-77-50, Fax (0-61) 851-86-44
E-mail: poznan@uokik.gov.pl

Poznań, dnia 3 sierpnia 2007r.

RPZ – 62/24/07/AC/

DECYZJA nr RPZ 41/2007

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 50, poz. 331) oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 roku w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. 2002 r. Nr 18 poz. 172; Dz. U. 2003 r. Nr 6, poz. 68) w zw. z art. 136 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*,

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,

na podstawie art. 26 ust. 1 w związku z art. 24 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, **uznaje się** działania Huberta Zielińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Gerd-Max” w Gnieźnie polegające na zamieszczaniu w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu umowy postanowień:

1. „W wypadku rezygnacji przez zamawiającego z wykonania usługi z przyczyn leżących po jego stronie lub uniemożliwienie przez niego przystąpienia do wykonania usługi, przedpłata gwarancyjna nie podlega zwrotowi” (pkt 1 umowy), które jest zbieżne z postanowieniem znajdującym się w rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 39;
2. „Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi” (pkt 2 umowy), które jest zbieżne z postanowieniem znajdującym się w rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 40;
3. „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie”, które jest zbieżne z postanowieniem znajdującym się w rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 41

za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów, polegające na stosowaniu postanowień, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o którym mowa w art. 479(45) k.p.c. i nakazuje się zaniechanie ich stosowania.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 21 maja 2007r. Miejski Rzecznik Konsumentów w Bydgoszczy, na podstawie art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, zawiadomił Delegaturę UOKiK w Poznaniu o podejrzeniu stosowania przez Huberta Zielińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Gerd-Max” w Gnieźnie (dalej: Przedsiębiorca) praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, polegających na stosowaniu we wzorcu umowy postanowień wpisanych do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Do swojego zawiadomienia Rzecznik załączył stosowany przez Przedsiębiorcę wzorzec umowy.

W związku z powyższym, postanowieniem z dnia 29 maja 2007r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął z urzędu postępowanie w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, w związku z podejrzeniem stosowania przez Huberta Zielińskiego, prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą „Gerd-Max” w Gnieźnie, praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 23a ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* poprzez zamieszczanie w stosowanym w obrocie z konsumentami wzorcu umowy postanowień:

1. „W wypadku rezygnacji przez zamawiającego z wykonania usługi z przyczyn leżących po jego stronie lub uniemożliwienie przez niego przystąpienia do wykonania usługi, przedpłata gwarancyjna nie podlega zwrotowi” (pkt 1 umowy), które jest zbieżne z postanowieniem znajdującym się w rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 39;
2. „Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi” (pkt 2 umowy), które jest zbieżne z postanowieniem znajdującym się w rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 40;
3. „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie”, które jest zbieżne z postanowieniem znajdującym się w rejestrze postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 41.

Przedsiębiorca zawiadomiony o wszczętym postępowaniu nie ustosunkował się do podniesionych zarzutów, natomiast oświadczył że na podstawie wzorca umownego zawierającego zakwestionowane postanowienia zawarł w 2006 i 2007 roku umowy ze **[usunięto]** konsumentami.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Hubert Zieliński prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, prowadzonej przez Wójta Gminy Gniezno pod numerem 1298/2005. Przedmiotem działalności Przedsiębiorcy jest m.in. zakładanie stolarki budowlanej.

Dowód: odpis zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.

Na podstawie wzorca umowy zawierającego zakwestionowane postanowienia umowne Przedsiębiorca zawarł umowy ze **[usunięto]** konsumentami.

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Z kolei art. 24 ust. 2 stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Stwierdzenie istnienia przedmiotowej praktyki wymaga spełnienia dwóch przesłanek: bezprawności działania i naruszenia zbiorowego interesu konsumentów.

„Zbiorowe interesy konsumentów” to prawa nieograniczonej liczby konsumentów, nie stanowią przy tym sumy indywidualnych interesów dających się określić, nawet licznej, grupy konsumentów.

We wzorcu umowy Przedsiębiorca stosował postanowienie o treści: „W wypadku rezygnacji przez zamawiającego z wykonania usługi z przyczyn leżących po jego stronie lub uniemożliwienie przez niego przystąpienia do wykonania usługi, przedpłata gwarancyjna nie podlega zwrotowi” (pkt 1 umowy).

Wyrokiem z dnia 31.01.2003r. (sygn. akt XVII Amc 31/02) Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: SOKiK) uznał postanowienie o treści: „W wypadku rezygnacji przez zamawiającego z wykonania usługi przez przyjmującego zlecenie ewentualnie uniemożliwienie przystąpienia do wykonania usługi, strony zgodnie ustalają, że przedpłata gwarancyjna nie zostanie zwrócona” za niedozwolone postanowienie umowne i w dniu 30.06.2003r. zostało ono wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 39.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 pkt 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone. Art. 479⁴³ k.p.c. rozszerza prawomocność wyroku wydanego w sprawie o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone na osoby trzecie. Wpis do rejestru niedozwolonych postanowień umownych oznacza zatem, że od tego momentu stosowanie takiej klauzuli jest zakazane we wszystkich wzorcach umownych. Nie jest przy tym konieczna dokładna, literalna zbieżność klauzuli wpisanej do rejestru i klauzuli z nią porównywanej. Niedozwolone są takie postanowienia umów, które mieszczą się w „hipotezie” klauzuli wpisanej do rejestru.

Niewątpliwie postanowienie pkt 1 wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę jest zbieżne w treści i skutkach z w/w postanowieniem wpisanym do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 39, gdyż podobnie jak ono wyłącza obowiązek zwrotu konsumentowi uiszczony zapłaty za świadczenie nie spełnione w całości.

Pkt 2 wzorca umowy stosowanego przez Przedsiębiorcę stanowi z kolei, że „Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi”. W/w wyrokiem z dnia 31.01.2003r. SOKiK uznał postanowienie o treści: „Przyjmujący zamówienie zastrzega sobie możliwość opóźnienia realizacji wykonania usługi” za niedozwolone postanowienie umowne i zostało ono wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone pod pozycją 40.

Bezprawność działania Przedsiębiorcy w tym wypadku jest bezsporna, gdyż stosowane przez niego postanowienie umowne wyłącza jego odpowiedzialność względem

konsumenta za opóźnienie w wykonaniu usługi i jest identyczne z postanowieniem wpisanym do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

Przedsiębiorca stosuje również postanowienie o treści „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie”, które jest zbieżne z postanowieniem o treści: „Wszelkie spory wynikłe na tle zawartej umowy podlegają wyłączności sądu powszechnego dla siedziby firmy przyjmującej zamówienie” uznanym w/w wyrokiem SOKiK za niedozwolone i wpisane do rejestru pod pozycją 41.

Bezprawność działań Przedsiębiorcy również i w tym wypadku jest bezsporna, gdyż skutkiem obu wymienionych powyżej postanowień jest możliwość narzucenia rozpoznania sprawy przez sąd, który wedle ustawy nie będzie miejscowo właściwy, czyli sąd, który nie będzie właściwy ani ze względu na miejsce wykonania umowy (właściwość przemienna), ani też ze względu na miejsce zamieszkania pozwanego konsumenta (właściwość ogólna).

Do stwierdzenia stosowania przedmiotowych praktyk niezbędne jest wykazanie, iż bezprawne działanie przedsiębiorcy godzące w interes konsumentów dotyczyło tzw. zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem interesów nieograniczonej liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować – potencjalnych klientów Przedsiębiorcy. Niezgodnym z prawem działaniem Przedsiębiorcy mogła bowiem zostać dotknięta nieograniczona liczba osób, tzn. wszystkie osoby zawierające z nim umowy.

Zgodnie z art. 26 ust.1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*, jeżeli Prezes Urzędu stwierdzi naruszenie zakazu określonego w art. 24 wymienionej ustawy, wydaje decyzję o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującą zaniechanie jej stosowania.

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości maksymalnie 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, jeżeli przedsiębiorca ten, choćby nieumyślnie dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy. Nałożenie kary jest zatem w tym przypadku fakultatywne. Prezes Urzędu uznał, że w niniejszej sprawie zasadne jest odstąpienie od nałożenia na Przedsiębiorcę kary, gdyż jest to jego pierwsze naruszenie przepisów ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów*. Prezes Urzędu zważył również na fakt, że możliwość nałożenia kary na przedsiębiorców dopuszczających się stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów pojawiła się dopiero z dniem wejścia w życie ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*, czyli w dniu 21 kwietnia 2007r. Kara nałożona przez Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie dotyczyłaby zatem w znacznej mierze działania, które miały miejsce przed w/w datą.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwóch tygodni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Poznaniu.

Z upoważnienia
Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Poznaniu
Jarosław Krúger

Otrzymuje:

Hubert Zieliński GERD – MAX
ul. Chociszewskiego 12, 62 – 200 Gniezno

a/a

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Tomczak Miejski Rzecznik Konsumentów
ul. Grudziądzka 9-15, 85-130 Bydgoszcz